

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 316/2023

(Αριθμός έκθεσης κατάθεσης δικογράφου αγωγής 566/140/04.06.2020)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(Περιουσιακές Διαφορές – Συγγενικά Δικαιώματα)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Πρωτοδίκη, η οποία ορίσθηκε από την Προϊσταμένη Πρόεδρο Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου Κατερίνης και από τον Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 19^η Μαΐου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ : 1) Αστικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα

[οδός Στουρνάρη αρ. 35] και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρο του Νικόλαο Φαλανό – Σουπιώνα, με Α.Φ.Μ. 096191760 και 2) Αστικής Μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας με την επωνυμία «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο: «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», η οποία εδρεύει στον Δήμο Αθηναίων [οδός Λαζάρου Σώχου αρ.4] και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. 997495285, αμφότεροι οι οποίοι παραστάθηκαν στο ακροατήριο δια του πληρεξουσίου τους δικηγόρου του Δ.Σ.

ο οποίος κατέθεσε έγγραφες προτάσεις επί της έδρας και υπέβαλε το με αριθμό Α857099/06.10.2021 Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών και Ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ : Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία «ΑΚΤΗ ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ», η οποία εδρεύει στον Δήμο

και εκπροσωπείται νόμιμα, ως ιδιοκτήτριας του ξενοδοχείου με την επωνυμία

το οποίο βρίσκεται στην η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξουσίου της, δικηγόρου του Δ.Σ. ο οποίος κατέθεσε έγγραφες προτάσεις επί της έδρας και υπέβαλε το με αριθμό Α49027/19.05.2022 Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών και Ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 04.06.2020 αγωγής τους με αντικείμενο την καταβολή οφειλόμενης αμοιβής για συγγενικά δικαιώματα που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, την 04.06.2020, λαμβάνοντας αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 566/140/2020, προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 04.02.2021, και εγγράφηκε στο πινάκιο. Κατ' αυτήν την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο η υπόθεση αποσύρθηκε από το πινάκιο και δεν εκφωνήθηκε, κατ' εφαρμογή της με αριθμό Δ1α/ΓΠ.οικ.6877/29.01.2021 ΚΥΑ, με την οποία ανεστάλη η λειτουργία των Δικαστηρίων της χώρας, λόγω της πανδημίας της COVID19, κατά το χρονικό

διάστημα από 30.01.2021 έως 08.02.2021, ενώ επαναπροσδιορίστηκε για να συζητηθεί, δυνάμει της με αριθμό 80/25.02.2020 Πράξης της Προϊσταμένης Προέδρου Πρωτοδικών σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 158 Ν. 4764/2020 (ΦΕΚ Α' 256/23.12.2020), κατά τη δικάσιμο της 14.10.2021, ενώ διατάχθηκε η εγγραφή της υποθέσεως στο οικείο πινάκιο, η οποία ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων, και η γνωστοποίηση της νέας δικασίμου, με οποιοδήποτε τρόπο, στο Δικηγορικό Σύλλογο. Κατ' αυτήν την νέα ορισθείσα δικάσιμο, η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, μεταφέρθηκε δε τούτη στο οικείο πινάκιο με την επιμέλεια του αρμοδίου γραμματέα του Δικαστηρίου τούτου.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης, μετά την εκφώνησή της σύμφωνα με τη σειρά εγγραφής στο πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται ανωτέρω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα ταυτάρια με την παρούσα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως του παρόντος Δικαστηρίου και τις έγγραφες προτάσεις που επί της έδρας κατέθεσαν, στις οποίες και αναφέρθηκαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Ο Ν. 2121/1993, όπως ισχύει και μετά την τροποποίηση των διατάξεών του από τις διατάξεις του Ν. 4481/2017 (ΦΕΚ Α' 100/20.07.2017), προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλά ενοχικό δικαίωμα. Ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι, κατά την ενδεικτική απαρίθμηση διάφορων κατηγοριών στο άρθρο 46 παρ. 1 του παραπάνω νόμου, η οποία διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά τη θέσπιση του Ν. 4481/2017, τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιοδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος, όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές κ.λπ., ενώ παραγωγοί υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι, κατά το άρθρο 47 παρ. 2 του ίδιου νόμου, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη

εγγραφή σειράς ήχων μόνο ή εικόνων με ή χωρίς ήχο. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 Ν. 2121/1993 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγράψει στον υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγράψει χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Η αμοιβή αυτή είναι ενιαία από την άποψη ότι πληρώνεται μία φορά από τον χρήστη και κατανέμεται μεταξύ των δύο κατηγοριών δικαιούχων και μάλιστα εξ ημισείας (άρθρο 49 παρ. 1 και 3 Ν. 2121/1993). Η είσπραξη και διαχείριση της εύλογης αμοιβής ανατίθεται υποχρεωτικά (άρθρο 49 παρ. 2 Ν. 2121/1993) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι πρέπει να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν την αμοιβή από τους χρήστες, διότι η φύση των πραγμάτων καθιστά αναγκαία τη συλλογική διαχείριση, δεδομένου ότι η είσπραξη τέτοιου είδους αμοιβών από τον ατομικό δικαιούχο είναι πρακτικά ανέφικτη. Για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής μπορεί κάθε κατηγορία ενδιαφερομένων να εκπροσωπείται από χωριστό οργανισμό συλλογικής διαχείρισης [ΜονΠρωτΠειρ (ΑσφΜ) 54/2018 σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»]. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 3 Ν. 4481/2017, ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση, ενώ «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του. Ως

«χρήστης», σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη, νοείται κάθε πρόσωπο ή οντότητα που εκτελεί πράξεις που υπόκεινται στην άδεια των δικαιούχων, στην αμοιβή των δικαιούχων ή στην καταβολή αποζημίωσης στους δικαιούχους και το οποίο δεν ενεργεί υπό την ιδιότητα του καταναλωτή. Επίσης, το άρθρο 5 παρ. 1 και 2 Ν. 4481/2017 ορίζει ότι: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως, να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση». Επιπλέον, κατά το άρθρο 7 παρ. 1 και 2 Ν. 4481/2017, «οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του Ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε

μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης, νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών». Εξάλλου, το άρθρο 22 παρ. 1-7 του ίδιου νόμου προβλέπει τα εξής: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του Ν. 2121/1993. 3. Οι όροι χορήγησης αδειών χρήσης βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια που δεν εισάγουν διακρίσεις. Κατά τη χορήγηση αδειών χρήσης δικαιωμάτων που αφορούν σε επιγραμμικές υπηρεσίες οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιούν ως προηγούμενο τους όρους χορήγησης αδειών χρήσης που έχουν συμφωνηθεί με έναν χρήστη, όταν ο χρήστης αυτός παρέχει ένα νέο είδος επιγραμμικής υπηρεσίας, το οποίο είναι διαθέσιμο στο κοινό της ΕΕ για λιγότερο από τρία (3) έτη. 4. Για τη χορήγηση άδειας οι χρήστες υποβάλλουν σχετικό αίτημα στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, αναφέροντας μεταξύ άλλων τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον σκοπό αυτόν. Μετά τη λήψη όλων των σχετικών πληροφοριών ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, χορηγεί την άδεια, εκτός εάν συντρέχει λόγος άρνησης, τον οποίο γνωστοποιεί με ειδική αιτιολογία εγγράφως στον χρήστη και κοινοποιεί στον ΟΠΙ. 5. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν τη δυνατότητα στους χρήστες να επικοινωνούν με αυτούς με ηλεκτρονικά μέσα, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να υποβάλλουν αναφορές σε σχέση με τη χρήση άδειας. 6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που

αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των Ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει.

7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 Ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των Ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6». Επιπρόσθετα, το άρθρο 23 παρ. 1-3 Ν. 4481/2017 ορίζει ότι: «1. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον ΟΠΙ, αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού

εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του Ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ». Σύμφωνα δε με το άρθρο 54 παρ. 1 Ν. 4481/2017, «από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται κάθε διάταξη που αντίκειται στο νόμο αυτόν, με την επιφύλαξη του ν. 988/1943, ο οποίος διατηρήθηκε σε ισχύ με την παρ. 2 του άρθρου 72 του Ν. 2121/1993. Επίσης, με την επιφύλαξη της παραγράφου 12 του άρθρου 53 και της παραγράφου 14 του παρόντος άρθρου, καταργούνται τα άρθρα 54 έως 58 του Ν. 2121/1993 και η παρ. 3 του άρθρου 72 του Ν. 2121/1993». Περαιτέρω, ο καθορισμός του ύψους της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται οι δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή, χωρίς τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που λαμβάνουν ραδιοτηλεοπτικά οι πελάτες ξενοδοχείων («κοινό») από τις εγκαταστημένες στα δωμάτια τους συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου, τις οποίες μπορούν αυτοί κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν, με συνέπεια να συντρέχει περίπτωση δημόσιας εκτέλεσης υπό την έννοια του Ν. 2121/1993, πρέπει να γίνει υπό το φως των σκοπών των οδηγιών 92/100/EΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19.11.1992, και 2001/29/EΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29.05.2001, και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει τον εφαρμοστικό αυτών Ν. 2121/1993. Το δικαστήριο, στην ειδικότερη αυτή περίπτωση, θα καθορίσει το ύψος της εύλογης αμοιβής σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής και, μεταξύ άλλων κριτηρίων που πρέπει να λάβει υπόψη του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητάς του, η εμπορική

ή τουριστική κίνηση της περιοχής όπου βρίσκεται, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν εκεί (τουριστικός ή επαγγελματικός), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα παρακολούθησης ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και οι ιδιωτικοί ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με προστατευμένα έργα, ο βαθμός της τηλεθέασης αυτών, σε συνδυασμό με τις συμβατικώς καθοριζόμενες τιμές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων για παρόμοιες περιπτώσεις, ήτοι το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσης, από τους πελάτες τους, έργων προστατευομένων από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίστηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ίδιου ή άλλου δικαστηρίου για επιχειρήσεις ανάλογης κατηγορίας και θέσεως. Επίσης, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 Ν. 2121/1993, «δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». Από τη διάταξη αυτή συνάγεται σαφώς ότι ο καταρχήν σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες στα σπίτια τους ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για προσωπική τους χρήση. Για αυτή τη χρήση έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση, όμως, που υπάρχει δημόσια χρήση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής. Βασική δε προϋπόθεση για να θεωρηθεί η εκτέλεση, χρήση ή παρουσίαση του έργου δημόσια είναι να απευθύνεται αυτή και να γίνεται προσιτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την έννοια του «κοινού». Υπό την έννοια αυτή, υπάρχει δημόσια εκτέλεση έργου κάθε φορά που ο λαμβάνων το ραδιοφωνικό ή τηλεοπτικό σήμα δημιουργεί τις κατάλληλες συνθήκες ώστε να καταστήσει το σήμα αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων στα πλαίσια άσκησης της επιχειρηματικής του

δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του στόχων. Συνεπώς, όταν ο λήπτης οποιοσδήποτε εκπομπής (ραδιοτηλεοπτικής ή ραδιοφωνικής) με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη (λ.χ. κεραίας), τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επαγγελματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων ώστε η εκπομπή να λαμβάνεται και από πρόσωπα στα οποία παρέχει υπηρεσίες σε χώρο που ο ίδιος τους προσφέρει ή είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής αλλά για άλλη, ανεξάρτητη, πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση του έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και διακριτή από την αρχική εκπομπή, με συνέπεια γι' αυτήν (δημόσια εκτέλεση) να απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής [ΜονΕφΑΘ 1052/2016, ΜονΠρωτΚω (ΑσφΜ) 81/2018, ΜονΠρωτΚερκ (ΑσφΜ) 1737/2018, σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»], Έτσι, η διανομή σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα μέσω συσκευών τηλεόρασης σε πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του συγκροτήματος αυτού, ασχέτως της τεχνικής μετάδοσης του χρησιμοποιούμενου σήματος, συνιστά πράξη παρουσίασης στο υπό την προεκτεθείσα έννοια κοινό, χωρίς ο χαρακτήρας αυτός να αναιρείται από τον ιδιωτικό χαρακτήρα των δωματίων του ξενοδοχειακού συγκροτήματος (ΑΠ 651/2013 σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»).

II. Με την κρινόμενη αγωγή τους, οι ενάγοντες, αστικοί μη κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί, εκ των οποίων ο πρώτος αποτελεί οργανισμό συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων Ελλήνων ηθοποιών, και ο δεύτερος ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 Ν. 2121/1993, εκθέτουν ότι εκπροσωπούν τους Έλληνες ηθοποιούς (πρώτος των εναγόντων) και τους παραγωγούς ήχου, τους τραγουδιστές και τους μουσικούς (δεύτερη των εναγόντων), έχοντας ως μέλη τους δημιουργούς και επαγγελματίες (ηθοποιούς, μουσικούς, τραγουδιστές - ερμηνευτές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου), καθώς και τα συναφή (ως προς την εταιρική τους δραστηριότητα) νομικά πρόσωπα που διαλαμβάνονται ειδικά στο δικόγραφο της αγωγής. Ότι, υπό την ιδιότητα τους αυτή έχουν την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 Ν. 2121/1993 αρμοδιότητα και

υποχρέωση, μεταξύ άλλων, της είσπραξης, της δικαστικής διεκδίκησης και της διανομής της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών τους. Ότι, περαιτέρω, έχουν την ίδια κατ' αποκλειστικότητα αρμοδιότητα διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων για το σύνολο των αντίστοιχων αλλοδαπών δικαιούχων όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πολλών τρίτων κρατών, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαιότητας που υπέγραψαν με τους αναφερόμενους αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για την είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής των μελών τους για τη δημόσια εκτέλεση των έργων τους στην ημεδαπή. Ότι κατήρτισαν με το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος, μέλη του οποίου είναι υποχρεωτικά όλες οι ξενοδοχειακές επιχειρήσεις της χώρας, συμφωνία - μνημόνιο για την εξωδικαστική επίλυση του ζητήματος της καταβολής των εύλογων αμοιβών. Ότι το τελευταίο ενημέρωσε για την υπογραφή της σύμβασης και τη δυνατότητα προσχώρησης σε αυτήν όλα τα μέλη του, μεταξύ των οποίων και την εναγόμενη εταιρία, η οποία λειτουργεί και εκμεταλλεύεται, συγκεκριμένα δε κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από 01.04.2013 έως 31.10.2020 το ξενοδοχείο

το οποίο βρίσκεται στην του
Νομού κατηγορίας πέντε (5) αστέρων, το οποίο διαθέτει 182 δωμάτια και είναι ανοιχτό κατά την θερινή περίοδο, ήτοι την περίοδο από 1^η Απριλίου έως 31^η Οκτωβρίου, δηλαδή για 214 ημεσών, με τηλεοράσεις εγκατεστημένες σε κάθε δωμάτιο και ενσωματωμένα σε αυτές ραδιόφωνα, δια των οποίων παρέχεται δυνατότητα πρόσβασης σε όλα τα έργα που μεταδίδονται εντός της ελληνικής επικράτειας μέσω των κρατικών και ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών σταθμών, οι δε ερμηνείες και παραγωγές των μελών τους σε κάθε είδους ραδιοτηλεοπτικό πρόγραμμα χρησιμοποιούνται από την καθ' ης σε εικοσιτετράωρη καθημερινή βάση για την καλύτερη, επικερδέστερη και επωφελέστερη εκμετάλλευση του ξενοδοχείου της. Ότι συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο κατά τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις, το οποίο γνωστοποίησαν στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προβαίνουν σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους, μέσω εγκατεστημένων στα ξενοδοχεία τους τηλεοράσεων και ραδιοφώνων, καλώντας αυτούς σε σύναψη σχετικής συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Ότι η εναγόμενη

προέβαινε μέσω των εγκατεστημένων δεκτών τηλεόρασης και ραδιοφώνου στα δωμάτια του προαναφερόμενου ξενοδοχείου ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους σε αόριστο αριθμό προσώπων - πελατών της. Ότι η εναγόμενη προσχώρησε στη συμφωνία – μνημόνιο μεταξύ Ξ.Ε.Ε. και Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης, ωστόσο, μη συμμορφούμενη στις σχετικές συμβατικές υποχρεώσεις της [στις οποίες, πάντως, είχε ανταποκριθεί κατά τα έτη 2011 και 2012] ουδέν ποσό κατέβαλε για δικαιώματα των ετών 2013 έως και 2019, παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις των εναγόντων, συνεχίζοντας, ωστόσο μέχρι και τον χρόνο κατάθεσης της κρινόμενης αγωγής να κάνει χρήση του ρεπερτορίου των δικαιούχων που οι ενάγοντες εκπροσωπούν. Ότι το ήδη καθορισμένο αμοιβολόγιο προβλέπει ημερήσια αμοιβή 0,20 ευρώ ανά δωμάτιο για τα ξενοδοχεία κατηγορίας πέντε (5) αστέρων. Ότι στις 22.07.2019 δήλωσαν στην εναγόμενη ότι υπαναχωρούν από την ανωτέρω μεταξύ τους σύμβαση [σύμβαση – μνημόνιο, στην οποία προσχώρησε η εναγόμενη ως μέλος του Ξ.Ε.Ε.], επιπλέον δε άσκησαν σε βάρος της την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1131/318/27.08.2019 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής των ετών 2013 και εντεύθεν, η οποία ωστόσο απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι πρέπει να πραγματοποιείται απευθείας οριστικός καθορισμός κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, χωρίς να προηγηθεί ο προσωρινός καθορισμός. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητούν, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή (α) να καθορισθεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που από την ένδικη αιτία δικαιούνται οι αντιπροσωπευόμενες από αυτούς κατηγορίες καλλιτεχνών και παραγωγών για τα έτη 2013 έως και 2020 [01.04.2013 έως 31.10.2020] στο ποσό των 0,20 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως και για τις 214 ημέρες λειτουργίας του κατ' έτος, ήτοι στο ποσό των 42,80 ευρώ ανά δωμάτιο για την κατ' έτος περίοδο λειτουργίας του ξενοδοχείου

(β) να καθορισθεί το οφειλόμενο ποσό της εύλογης αμοιβής των μελών τους για τα εκατόν ογδόντα δύο (182) δωμάτια του ανωτέρω ξενοδοχείου

(πρώην της εναγόμενης, που διαθέτουν αντίστοιχες τηλεοράσεις και ραδιόφωνα, στο ποσό των 7.789.60 ευρώ για έκαστο έτος, ήτοι συνολικά

στο ποσό των 62.316,80 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, επιμεριζόμενου του ποσού αυτού κατά 50% στα μέλη του πρώτου των εναγόντων (ηθοποιούς) και κατά 50% στα μέλη της δεύτερης των εναγόντων (παραγωγούς, τραγουδιστές - ερμηνευτές και μουσικούς), (γ) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να τους καταβάλει το ως άνω ποσό (62.316,80 ευρώ), κατά την προαναφερόμενη αναλογία, ήτοι το ποσό των 31.158,40 ευρώ σε έκαστο των εναγόντων, νομιμοτόκως από την πρώτη ημέρα κάθε επόμενου έτους χρήσης [01.01.2014, 01.01.2015, 01.01.2016, 01.01.2017, 01.01.2018, 01.01.2019, 01.01.2020, αντίστοιχα], άλλως από την επίδοση της ως άνω αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, άλλως από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής και (δ) να καταδικαστεί η εναγόμενη στην πληρωμή των δικαστικών τους εξόδων.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. ΚΠολΔ (άρθρα 49 παρ. 1 Ν. 2121/1993, 22 παρ. 6 και 7 Ν. 4481/2017 και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ). Εξάλλου, η αγωγή είναι ορισμένη, πλην του παρεπόμενου αιτήματος για την καταβολή τόκων από την πρώτη ημέρα κάθε επόμενου έτους χρήσης, που πρέπει να απορριφθεί, καθώς οι ενάγοντες δεν επικαλούνται κατά τρόπο ορισμένο ότι έχει προηγηθεί όχληση της εναγόμενης κατά τα ως άνω χρονικά διαστήματα για την καταβολή των αιτούμενων ποσών ούτε, άλλωστε, συνάγεται δήλη ημέρα καταβολής τους. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 46, 47, 49 Ν. 2121/1993, 1 - 7, 11,22 και 23 Ν. 4481/2017, 340, 345 και 346 ΑΚ, 69 παρ. 1 περ. ε', 176, 191 παρ. 2, 907 και 908 ΚΠολΔ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος περί επιδίκασης τόκων, κατά το μέρος που αφορά στον αναλογούντα στην εύλογη αμοιβή Φ.Π.Α., καθώς το συνδεδεμένο με τον αναλογούντα Φ.Π.Α. μέρος της επίδικης αξίωσης μπορεί μεν να επιδιωχθεί δικαστικά κατ' εφαρμογή του άρθρου 69 παρ. 1 περ. ε' ΚΠολΔ, στην περίπτωση όμως αυτή που η πληρωμή της αμοιβής πραγματοποιείται σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης, ο παραπάνω φόρος καθίσταται απαιτητός κατά τον χρόνο είσπραξης της αμοιβής, οπότε και γεννάται η σχετική φορολογική υποχρέωση (ΑΠ 535/2018 σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ») και, επομένως, μόνο έκτοτε οφείλονται νόμιμοι τόκοι υπερημερίας επί του ποσού του αναλογούντος στην

επιδικασθείσα εύλογη αμοιβή Φ.Π.Α., και όχι πριν την επέλευση του εν λόγω χρονικού σημείου, ήτοι του χρόνου εξόφλησης του επιδικαζόμενου ποσού και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης (ΕφΑθ 58/2016, ΕφΑθ 8824/2003 σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»), ο φόρος δε στην περίπτωση αυτή θα υπολογιστεί με βάση το ποσοστό που θα ισχύει κατά τον χρόνο της εξόφλησης (ΑΠ 535/2018 ό.π.). Σημειώνεται, τέλος, ότι όσον αφορά το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, αυτό είναι νόμιμο μόνον όσον αφορά το καταψηφιστικό αίτημα της αγωγής, δεδομένου ότι μόνο οι καταψηφιστικές αποφάσεις αποτελούν κατ' άρθρο 904 ΚΠολΔ εκτελεστό τίτλο. Επομένως, κατά το μέρος που η αγωγή κρίθηκε νόμιμη, πρέπει τούτη να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι καταβλήθηκε το προσήκον στο αντικείμενο της τέλος δικαστικού ενσήμου, με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το με κωδικό πληρωμής 430225655951 1202 0053 e-παράβολο και την από 07.10.2021 απόδειξη πληρωμής του στην ALPHA BANK), ενώ, για το παραδεκτό της συζητήσεώς της, προσκομίστηκε από τους ενάγοντες, με τις νομότυπα επί της έδρας κατατεθειμένες προτάσεις τους, το κατά το άρθρο 3 παρ. 2 Ν. 4640/2019 ενημερωτικό σημείωμα για τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση (βλ. το από 30.05.2020 έντυπο έγγραφης ενημέρωσης νομίμως υπογεγραμμένο).

III. κατά το άρθρο 281 ΑΚ, η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, το δικαίωμα θεωρείται ότι ασκείται καταχρηστικά, όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου, που προηγήθηκε ή η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε, κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε, ή οι περιστάσεις που μεσολάβησαν, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γένεση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκηση του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου. Τούτο συμβαίνει, ιδίως, όταν από την προηγηθείσα συμπεριφορά του δικαιούχου έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο, και μάλιστα ευλόγως, η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του (ΟΛΑΠ 2/2019 σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»). Απαιτείται, δηλαδή, για να χαρακτηριστεί καταχρηστική η άσκηση του δικαιώματος, να έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο

από τη συμπεριφορά του δικαιούχου, σε συνάρτηση και με εκείνη του υπόχρεου, και μάλιστα ευλόγως η πεποίθηση, ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του. Απαιτείται ακόμη οι πράξεις του υπόχρεου και η υπ' αυτού δημιουργηθείσα κατάσταση, που συνεπάγεται ιδιαιτέρως επαχθείς για τον υπόχρεο επιπτώσεις, να τελούν σε αιτιώδη σχέση με την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου, το ζήτημα δε αν οι συνέπειες που συνεπάγεται η άσκηση του δικαιώματος είναι επαχθείς για τον υπόχρεο, πρέπει να αντιμετωπίζεται και σε συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν εις βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση της ικανοποίησης του δικαιώματος του (ΑΠ 50/2020, ΑΠ 529/2017, ΑΠ 1346/2017, ΑΠ 42/2015 σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»).

Η εναγόμενη, αφού αρνείται τα πραγματικά περιστατικά που στηρίζουν την αγωγή, προέβαλε, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της κατά τη συζήτηση που αναπτύχθηκε περαιτέρω στις νομότυπα κατατεθειμένες προτάσεις της, επικουρικά τον ισχυρισμό της καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος, υποστηρίζοντας ότι οι εγκατεστημένες τηλεοράσεις που βρίσκονται στα δωμάτια του ξενοδοχείου της είναι ρυθμισμένες να εκπέμπουν μόνο ξένα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα, καθόσον το 95% της πελατείας της αποτελείται από αλλοδαπούς τουρίστες που αδυνατούν να κατανοήσουν τα ελληνικά προγράμματα. Ο ισχυρισμός αυτός, με τον οποίο η εναγόμενη επιχειρεί να θεμελιώσει την ένσταση του άρθρου 281 ΑΚ, είναι μη νόμιμος και ως εκ τούτου απορριπτέος, καθόσον, με δεδομένο ότι οι ενάγοντες έχουν υπογράψει συμβάσεις αμοιβαιότητας με εθνικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής με αντικείμενο την είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής των ξένων καλλιτεχνών και την ανάθεση του σχετικού δικαιώματος όπως το διαχειρίζονται και για τους Έλληνες καλλιτέχνες, δεν στοιχειοθετείται, εν προκειμένω, σύμφωνα και με τα όσα αναφέρονται στην προπαρατεθείσα νομική σκέψη, υπέρβαση και μάλιστα πρόδηλη των τιθέμενων με τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ αξιολογικών ορίων της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικού και οικονομικού σκοπού του δικαιώματος.

IV. Από την ένορκη κατάθεση των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης [ένας για κάθε διάδικη πλευρά], οι οποίοι εξετάστηκαν νομίμως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, όπως αυτές περιέχονται στα

ταυτάρηθμα με την παρούσα απόφαση απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημοσίας συνεδρίασης του, καθώς και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, που οι ενάγοντες νόμιμα με επίκληση προσκομίζουν [καθόσον η ενάγουσα δεν προσκόμισε έγγραφα με τις έγγραφες προτάσεις που επί της έδρας κατέθεσε], είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 παρ. 3 και 339 ΚΠολΔ), τα οποία λαμβάνονται όλα ανεξαιρέτως υπόψη, ανεξάρτητα από τυχόν ειδικότερη μνεία τους παρακάτω, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Ο πρώτος των εναγόντων είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας δικαιωμάτων και η δεύτερη εξ αυτών ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος με μόνους εταίρους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης «GEA - GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», στους οποίους έχουν ανατεθεί από τα μέλη τους, ηθοποιούς, μουσικούς, ερμηνευτές - τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή εικόνας και ήχου, η διαχείριση των συγγενικών τους δικαιωμάτων για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Η ίδρυση εκάστου των ανωτέρω οργανισμών έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 44 έως 57 Ν. 2121/1993, όπως τότε ίσχυαν, και η λειτουργία αυτών εγκρίθηκε με νόμιμα δημοσιευμένη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο και ελέγχει, σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ. 4 Ν.2121/1993 και ήδη με το άρθρο 4 παρ. 5 Ν.4481/2017, τον αριθμό των καλλιτεχνών που έχουν αναθέσει στους παραπάνω οργανισμούς τη διαχείριση των εξουσιών που απορρέουν από τα περιουσιακά τους δικαιώματα επί των έργων τους, καθώς και την τήρηση των διατάξεων των Ν. 2121/1993 και 4481/2017 και των κανονισμών του. Όπως δε προκύπτει από τους ενσωματωμένους στην κρινόμενη αγωγή καταλόγους των μελών τους, ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός για να θεωρηθεί ότι οι ενάγοντες αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Επομένως, τεκμαίρεται ότι οι ενάγοντες οργανισμοί έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, νομιμοποιούμενοι στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών τους, στα οποία περιλαμβάνονται και η κατάρτιση συμβάσεων, καθώς και ο καθορισμός αμοιβολογίου ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικός καθορισμός της εύλογης

αμοιβής των μελών τους, ανεξάρτητα αν υφίσταται και άλλη κατηγορία δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Εξάλλου, τεκμαίρεται ότι οι ενάγοντες εκπροσωπούν όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών δικαιούχων, με τους οποίους αφενός ο πρώτος των εναγόντων, αφετέρου οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της δεύτερης των εναγόντων, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί ηθοποιοί, εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές - τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν, όμως, από την εκάστοτε σύμβαση αμοιβαιότητας, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται να προβαίνουν στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με τον Ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού δικαίου, έτσι ώστε όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που τους παρέχει η διεθνής αυτή σύμβαση, και συνακόλουθα το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α. Περαιτέρω, στο πλαίσιο της εκ του νόμου 2121/1993 παρεχόμενης στον πρώτο των εναγόντων και στους άνω οργανισμούς - μέλη του δεύτερου των εναγόντων ευχέρειας, συντάχθηκε από τους τελευταίους κοινό αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις πανελλαδικής κυκλοφορίας ημερήσιες εφημερίδες και συγκεκριμένα, στις εφημερίδες «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 24.04.2003, «ΑΥΓΗ» της 24.04.2003 και στην οικονομική εφημερίδα «ΝΑΥΤΕΜΟΡΙΚΗ» της 24.04.2003, βρίσκεται δε αναρτημένο στην ιστοσελίδα του πρώτου των εναγόντων και στην

ιστοσελίδα του Ο.Π.Ι., κατά τις προβλέψεις της διάταξης του άρθρου 23 Ν. 4481/2017. Σύμφωνα με το ως άνω αμοιβολόγιο, καθορίστηκε η αμοιβή των δικαιούχων από τη δημόσια εκτέλεση οπτικοακουστικών μέσων από τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις της ελληνικής επικράτειας στο ποσό των 0,07 ευρώ ανά δωμάτιο ανά ημέρα για τα ξενοδοχεία της κατηγορίας των δύο (2) αστέρων, στην οποία υπάγεται και το ξενοδοχείο της εναγόμενης. Στο πλαίσιο δε των προαναφερόμενων αρμοδιοτήτων τους, ο πρώτος των εναγόντων και οι ανωτέρω οργανισμοί - μέλη της δεύτερης των εναγόντων επιχείρησαν τη συνολική για όλα τα ξενοδοχεία διαπραγμάτευση με το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος (Ξ.Ε.Ε.), μέλη του οποίου είναι υποχρεωτικά όλες οι ξενοδοχειακές επιχειρήσεις της χώρας, συνεπώς και η εναγόμενη, η οποία κατέληξε στην υπογραφή του από 15.11.2011 μνημονίου - συμφωνίας για την εξώδικη επίλυση του ζητήματος και την καταβολή της εύλογης αμοιβής με την ειδικότερη συμφωνία ότι «...έναντι οποιουδήποτε μέλους του Ξ.Ε.Ε. που δεν προσχωρεί στην προκειμένη συμφωνία, εντός του ορισθέντος διαστήματος (ήτοι μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2011), οι Οργανισμοί θα διεκδικήσουν την αποζημίωση των μελών τους, με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο τους, χωρίς να δεσμεύονται από την παρούσα συμφωνία και το δια της παρούσας καθορισθέν ποσό ανά κατηγορία, καθόσον έχουν καθοριστεί αμοιβές πολύ μικρότερες από τη μέση επιδικαζόμενη με τις δικαστικές αποφάσεις κατά κατηγορία τιμή. Ως κριτήριο δε για τον καθορισμό της ως άνω τιμής, ελήφθη υπόψιν, η μαζικότητα των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων που κατ' εκτίμηση του Ξ.Ε.Ε., θα εισέλθουν στη συμφωνία, η εκ του λόγου αυτού συνεπαγόμενη μείωση των δαπανών των οργανισμών, αλλά και οι υφιστάμενες σήμερα οικονομικές συνθήκες». Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη διατηρεί και εκμεταλλεύεται τουλάχιστον από το έτος 2011 στην περιοχή της και συγκεκριμένα στην Ακτή το ξενοδοχείο

κατηγορίας πέντε (5) αστέρων και δυναμικότητας 182 δωματίων, το οποίο λειτουργεί κατά τους μήνες Απρίλιο έως και Οκτώβριο κάθε έτους [01.04 – 31.10], όπως και η ίδια η ενάγουσα ισχυρίζεται. Εξάλλου, η εναγόμενη έχει εγκαταστήσει δέκτες τηλεόρασης με ενσωματωμένα ραδιόφωνα, οι οποίοι είναι συνδεδεμένοι με δικό της κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), από την

οποία λαμβάνεται μέσω επιγείου δικτύου σήμα από τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοηλεκτρονικούς σταθμούς της χώρας που μεταδίδονται στην ελληνική επικράτεια, παρέχοντας με τον τρόπο αυτό στους πελάτες της («κοινό»), οι οποίοι κάνουν χρήση των δωματίων, τη δυνατότητα παρακολούθησης, κατά την προσωρινή διαμονή τους, οποιωνδήποτε ραδιοηλεκτρονικών προγραμμάτων επιθυμούν όλων των ραδιοηλεκτρονικών σταθμών της χώρας, καθόσον ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι έχει κλειδώσει την εκπομπή εθνικών [ελληνικών] ραδιοηλεκτρονικών προγραμμάτων δεν αποδείχθηκε, ελεγχόμενης της συναφούς κατάθεσης του μάρτυρα ανταπόδειξης ως προς την αξιοπιστία της, δεδομένου ότι οι «έξυπνες» τηλεοράσεις [smart TVs], οι οποίες δεν αποδείχθηκε σαφώς ότι έχουν εγκατασταθεί σε όλα τα δωμάτια του επίδικου ξενοδοχείου της εναγομένης, καθιερώθηκαν στη χώρα από το έτος 2018 και μετά, ενώ το επίδικο χρονικό διάστημα αφορά και προγενέστερα έτη [2013, 2014, 2015, 2016, 2017], σε κάθε δε περίπτωση, η εγκατάσταση τέτοιου είδους τηλεοπτικών δεικτών δεν εμποδίζει άνευ ετέρου την παρακολούθηση και εγχώριων [εθνικής ή τοπικής εμβέλειας] ραδιοηλεκτρονικών σταθμών. Σημειώνεται, εξάλλου, ότι οι πελάτες της εναγομένης είχαν κατά τα ανωτέρω τη δυνατότητα παρακολούθησης, κατά την προσωρινή διαμονή τους, και αλλοδαπών ραδιοηλεκτρονικών σταθμών, όπως η ίδια [η εναγομένη] ομολογεί με τις νομότυπα επί της έδρας κατατεθειμένες προτάσεις της, προκειμένου να καλύπτονται και οι προτιμήσεις των αλλοδαπών πελατών της, χωρίς πάντως να αποδεικνύεται σαφώς ποιων χωρών τα προγράμματα είναι διαθέσιμα, ενώ δεν πρέπει να παραγνωρίζεται ότι οι ενάγοντες, ενόψει συμβάσεων αμοιβαιότητας που έχουν υπογράψει, μεταξύ άλλων και με αντίστοιχους φορείς της Ρουμανίας, της Ρωσίας και της Πολωνίας, μεταξύ άλλων, χώρες από τις οποίες προέρχεται μεγάλο ποσοστό των αλλοδαπών τουριστών που έρχονται για τις διακοπές τους στην Πιερία γενικά και στον Πλαταμώνα ειδικότερα, διαχειρίζονται τα σχετικά δικαιώματα και των αλλοδαπών καλλιτεχνών όπως και αυτά των Ελλήνων πελατών τους. Κατά τα λοιπά, η εν λόγω υπηρεσία [δυνατότητα παρακολούθησης ραδιοηλεκτρονικών προγραμμάτων] προσφέρεται ως επιπλέον παροχή, ειδικά, δε, αναφέρεται τόσο στην ιστοσελίδα του Ξ.Ε.Ε., δια της παράθεσης εικονιδίου τηλεόρασης, όσο και στην ιστοσελίδα του ξενοδοχείου δια ρητής σχετικής αναφοράς στην παροχή

τηλεόρασης και με παράθεση φωτογραφιών, όπου αποτυπώνονται οι συσκευές τηλεοράσεων εντός των δωματίων, προκειμένου να γίνει περισσότερο ελκυστικό το προσφερόμενο προϊόν στα πλαίσια ανταγωνισμού. Επισημαίνεται, εξάλλου, ότι οι ερμηνείες και παραγωγές που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι ενάγοντες οργανισμοί μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2013 έως και 2020, από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς της ημεδαπής, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο ραδιοτηλεοπτικό χρόνο, λαμβάνοντας δε υπόψη και το μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων κατά τα ανωτέρω έτη στην ελληνική επικράτεια ραδιοτηλεοπτικών σταθμών με πανελλήνια εμβέλεια, η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζόμενων και προστατευόμενων από τους ενάγοντες έργων ήταν ευρύτατη, καλύπτοντας σχεδόν όλα τα έργα των δημιουργών, ενώ δεν αποδείχθηκε ότι δεν συνέβαινε το ίδιο και με τα αλλοδαπά ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα που ήταν διαθέσιμα προς τους πελάτες της από την εναγομένη. Η εναγομένη, στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και για την επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και προς πορισμό οικονομικού οφέλους, κατέστησε προσιτά τα επίδικα τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά προγράμματα, ως επιπλέον παροχή, στους πελάτες της, οι οποίοι συγκροτούν την έννοια του «κοινού», διαμορφώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες, ήτοι προβαίνοντας στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη, κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα προγράμματα των τηλεοπτικών σταθμών πανελλήνιας εμβέλειας, τοποθετώντας τις καλωδιώσεις εγκατάστασης προς διοχέτευση των λαμβανόμενων από την κεντρική και δορυφορική κεραία ραδιοτηλεοπτικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της και τοποθετώντας στα δωμάτια συσκευές τηλεόρασης με ενσωματωμένους δέκτες ραδιοφώνου για τη λήψη τους από τους πελάτες της των ραδιοτηλεοπτικών σημάτων, ενώ ανάλογη προσβασιμότητα παρείχε και στα αλλοδαπά ραδιοτηλεοπτικά προϊόντα, μέσω της διασύνδεσης στο διαδίκτυο. Είναι προφανές, λοιπόν, ότι στην προκειμένη περίπτωση, παρόλο που δεν γίνεται εκ μέρους της εναγομένης χρήση υλικού φορέα, δεν πρόκειται για απλή λήψη ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής και δη για χρήση της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μία άλλη, ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το ραδιοτηλεοπτικώς εκπεμπόμενο έργο,

γίνεται εκ νέου άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ οι ενάγοντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς προς καταβολή εύλογης αμοιβής, δεν είχαν αποβλέψει σε αυτό. Έτσι, η εναγόμενη, ως χρήστης - λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, παρουσίασε αυτή (ραδιοτηλεοπτική εκπομπή) χωρίς δικαίωμα σε άλλο από το προοριζόμενο κοινό, προς εκμετάλλευση και επίτευξη των προαναφερόμενων επιχειρηματικών της σκοπών. Η πράξη αυτή της εναγόμενης αποτελεί χρήση των έργων των εναγόντων διαφορετική από την αρχικώς προβλεπόμενη από αυτούς, δηλαδή εκείνη για την οποία προορίζονταν η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση τούτων, και αναμφισβήτητα θεωρείται «δημόσια παρουσίαση» των διαχειριζόμενων και προστατευόμενων από τους ενάγοντες έργων, υπό την έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 Ν. 2121/1993. Συνεπώς, υφίσταται στην υπό κρίση περίπτωση δικαίωμα των εναγόντων για να αξιώνουν από την εναγόμενη - χρήστη εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους που λαμβάνει χώρα στα δωμάτια του ξενοδοχείου της, όπου διαμένουν οι πελάτες της, για το ως άνω χρονικό διάστημα, καθώς και αυτή έχει αντίστοιχη υποχρέωση να καταβάλει στους ενάγοντες την εν λόγω αμοιβή. Σημειώνεται ότι η εναγόμενη προσχώρησε στην από 15.11.2011 συμφωνία - μνημόνιο μεταξύ του Ξ.Ε.Ε. και των εναγόντων, κατέβαλε δε τα αναλογούντα δικαιώματα μόνο κατά τα έτη 2011 και 2012, ενώ, ήδη από το έτος 2013 και εφεξής, η εναγόμενη δεν κατέβαλε τα αναλογούντα ποσά, παρά τις οχλήσεις εκ μέρους των εναγόντων δια μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, με αποτέλεσμα την άσκηση της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1131/318/27.08.2019 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, κατά συνέπεια να ενεργοποιηθούν οι αξιώσεις των εναγόντων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για τα παρελθόντα έτη κατά τα προβλεπόμενα στον όρο 1.4 της συμφωνίας - μνημόνιο. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η χρήση των έργων των μελών των αιτούντων οργανισμών από την εναγόμενη έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα, σε σχέση με το αντικείμενο των ξενοδοχειακών της επιχειρήσεων, ενόψει, δε, της φύσης και των συνθηκών της από μέρους της εκμετάλλευσης των προστατευόμενων έργων καθίσταται αδύνατη η εφαρμογή του προβλεπόμενου από τη διάταξη του άρθρου 32 παρ. 1 Ν. 2121/1993 (βλ. και άρθρο 22 παρ. 2 Ν. 4481/2017) τρόπου υπολογισμού της εύλογης αμοιβής τους σε ποσοστό επί των

ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα της εναγόμενης και προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων τους. Συνεπώς, σύμφωνα και με όσα διαλαμβάνονται στις οικείες νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, η αμοιβή που υποχρεούται να καταβάλει η εναγόμενη πρέπει να καθοριστεί σε ορισμένο, κατ' έτος, ποσό για τα χρονικά διαστήματα που το ξενοδοχείο εκμετάλλευσης της είναι σε λειτουργία, το οποίο θα είναι εύλογο. Στο πλαίσιο του καθορισμού αυτού αποδείχθηκε ότι η τουριστική κίνηση στην Πιερία, και ειδικότερα στην περιοχή του Πλαταμώννα, κατά τα έτη 2013 - 2020 ήταν ικανοποιητική, όπως ικανοποιητικό ποσοστό πληρότητας είχε και το ξενοδοχείο της εναγόμενης, οι πελάτες δε αυτού ήταν κυρίως αλλοδαποί, οι οποίοι σταθερά κάθε χρόνο επιλέγουν τη συγκεκριμένη περιοχή για την πραγματοποίηση των διακοπών τους, αλλά και Έλληνες. Ήδη οι ενάγοντες έχουν καταρτίσει στη βάση αυτή ενιαίο και κοινό κατ' έτος αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσιεύτηκε στον ημερήσιο τύπο και αποτελεί πρόταση προς διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών τους με τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προβαίνουν σε δημόσια παρουσίαση των έργων των μελών τους σε κοινό - πελάτες τους. Ειδικότερα, η εύλογη αμοιβή που κατά το αμοιβολόγιο αξιώνεται για τα έτη 2013 έως και 2020 υπέρ των μελών των εναγόντων από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις κατηγορίας αντίστοιχης με το εκμεταλλευόμενο από την εναγόμενη ξενοδοχείο, προσδιορίστηκε στο ποσό των 0,20 ευρώ ανά δωμάτιο ανά ημέρα για τα ξενοδοχεία της κατηγορίας των πέντε (5) αστέρων. Εξάλλου, τα αμοιβολόγια αυτά, τα οποία αποτελούν την εκτίμηση των εναγόντων για το ύψος της κατάλληλης αμοιβής των μελών τους και τη διαπραγματευτική βάση προσέγγισης των υπόχρεων χρηστών, είναι προφανές ότι δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο, μπορούν, όμως, να αποτελέσουν τη βάση της κρίσης του, εφόσον οι εν γένει περιστάσεις συνηγορούν προς τούτο, σε συνάρτηση με την οικονομική αξία της χρήσης των έργων των δικαιούχων, τη φύση και την έκταση της χρήσης των έργων των μελών των εναγόντων από την εναγόμενη. Με βάση τα παραπάνω, λαμβανομένων υπόψη της συμβολής των δικαιούχων (ηθοποιών, παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας, μουσικών και τραγουδιστών) ως χρήσιμου παράγοντα στη λειτουργία της επιχείρησης της εναγόμενης και στην προσέλκυση πελατείας από τη δημόσια παρουσίαση του καλλιτεχνικού τους ρεπερτορίου και τη συνακόλουθη άνοδο

των εσόδων της τελευταίας, της κατηγορίας και της θέσης του ξενοδοχείου της εναγόμενης στην τουριστική περιοχή της και ειδικότερα του Πλαταμώνα, της εθνικότητας των πελατών της εναγόμενης, οι οποίοι επί το πλείστον είναι αλλοδαποί, του σκοπού διαμονής των πελατών στο ξενοδοχείο, του κατά μέσο όρο χρόνου παραμονής τους, της πραγματικής τους δυνατότητας να παρακολουθήσουν στο δωμάτιό τους ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές με έργα που διαχειρίζονται και προστατεύονται από τους ενάγοντες και του μεγέθους του ραδιοτηλεοπτικού χρόνου που καταλαμβάνει η μετάδοση των εν λόγω έργων των μελών των εναγόντων, σε συνδυασμό με τις συμβατικώς καθοριζόμενες τιμές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων για παρόμοιες περιπτώσεις, ήτοι το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλουν ξενοδοχεία σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσης από τους πελάτες τους έργων προστατευομένων από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας (βλ. ιδίως την προαναφερόμενη συμφωνία - μνημόνιο), το ύψος της αμοιβής που καθορίστηκε με προγενέστερες δικαστικές αποφάσεις για επιχειρήσεις ανάλογης κατηγορίας και θέσεως (βλ. ιδίως την προσκομιζόμενη από τους ενάγοντες σχετική νομολογία), καθώς και το αμοιβολόγιο που δημοσίευσαν οι ενάγοντες, όλα τα οποία συνιστούν πρόσφορα συγκριτικά στοιχεία, πρέπει να καθοριστεί οριστικά το ύψος της εύλογης αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η εναγόμενη στο ποσό των 0,15 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, ήτοι στο συνολικό ποσό των 27,30 ευρώ ανά δωμάτιο για τις 214 ημέρες λειτουργίας του ξενοδοχείου, ήτοι συνολικά για όλα τα δωμάτια για τις μέρες αυτές 5.842,20 ευρώ για το χρονικό διάστημα της κατ' έτος λειτουργίας του ξενοδοχείου της [01.04 – 31.10] για τα έτη 2013 έως και 2020, συνολικά δε το ποσό των 46.737,60 ευρώ, πλέον αναλογούντος Φ.Π.Α., υπολογιζόμενου με βάση το ποσοστό του φόρου αυτού που θα ισχύει κατά τον χρόνο καταβολής της αμοιβής και έκδοσης των οικείων παραστατικών. Η οριστική αυτή αμοιβή κρίνεται ως εύλογη και ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη της δέουσας ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των εναγόντων να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημόσιας εκτέλεσης των προστατευόμενων από αυτούς έργων μέσω των τηλεοράσεων που είναι εγκατεστημένες στα δωμάτια του ξενοδοχείου της εναγόμενης, καθώς και του συμφέροντος της τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των ανωτέρω έργων υπό εύλογες προϋποθέσεις. Η

κατανομή των ως άνω ποσών μεταξύ αφενός των ηθοποιών και αφετέρου των παραγωγών, τραγουδιστών - ερμηνευτών και μουσικών πρέπει να γίνει κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς, οι οποίοι εκπροσωπούνται από τον πρώτο των εναγόντων, και 50% για τους παραγωγούς, τραγουδιστές - ερμηνευτές και μουσικούς, που εκπροσωπούνται από τη δεύτερη των εναγόντων.

V. Ενόψει όλων των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αγωγή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη, και να καθοριστεί στο προαναφερόμενο ποσό η εύλογη αμοιβή που οφείλει η εναγόμενη να καταβάλει στους ενάγοντες για την ένδικη αιτία, επιμεριζόμενη μεταξύ των εναγόντων με τον ανωτέρω τρόπο, καθώς και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει σε αυτούς την εν λόγω αμοιβή, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της ως άνω αίτησης ασφαλιστικών μέτρων και μέχρι την εξόφληση, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό. Επίσης, πρέπει να κηρυχθεί η παρούσα απόφαση εν μέρει προσωρινά εκτελεστή, διότι κατά την κρίση του Δικαστηρίου συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, αφού η καθυστέρηση καταβολής των επιδικαζόμενων ποσών μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στα μέλη των εναγόντων, ήτοι στους δικαιούχους του συγγενικού δικαιώματος, για το οποίο επιδικάζονται τα ανωτέρω ποσά ως εύλογη αμοιβή (άρθρα 907 και 908 παρ. 1 ΚΠολΔ). Τέλος, πρέπει να καταδικασθεί η εναγόμενη στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, λόγω της εν μέρει νίκης αυτών και της αντίστοιχης ήττας της (άρθρα 63B Ν. 2121/1993, 178, 189 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που οφείλει να καταβάλει η εναγόμενη εταιρία για την εκ μέρους της δημόσια παρουσίαση έργων των δικαιούχων των συγγενικών αυτών δικαιωμάτων - μελών των εναγόντων στο ξενοδοχείο της

– κατά το χρονικό διάστημα των ετών 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019 και 2020 στο συνολικό ποσό των

σαράντα έξι χιλιάδων επτακοσίων τριάντα επτά ευρώ και εξήντα λεπτών (46.737,60 €), πλέον του αναλογούντος φόρου προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.).

ΟΡΙΖΕΙ ότι η ως άνω προσδιορισθείσα εύλογη αμοιβή επιμερίζεται κατά ποσοστό 50% υπέρ του πρώτου των εναγόντων και κατά ποσοστό 50% υπέρ της δεύτερης των εναγόντων.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στους ενάγοντες, κατά την αναφερόμενη στην αμέσως προηγούμενη διάταξη αναλογία, το ποσό των σαράντα έξι χιλιάδων επτακοσίων τριάντα επτά ευρώ και εξήντα λεπτών (46.737,60 €), νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αναφερόμενης στο σκεπτικό αίτησης ασφαλιστικών μέτρων και μέχρι την πλήρη εξόφληση, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., υπολογιζόμενου με βάση το ποσοστό του φόρου αυτού που θα ισχύει κατά τον χρόνο καταβολής της αμοιβής.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση εν μέρει προσωρινά εκτελεστή ως προς την αμέσως προηγούμενη διάταξη της και δη κατά το ποσό των είκοσι τριών χιλιάδων τριακοσίων εξήντα οκτώ ευρώ και ογδόντα λεπτών (23.368,80€).

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στην την 25^η Σεπτεμβρίου 2023, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ